

Sag anlagt den 20. april 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-192/11)

(2011/C 211/24)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved S. Petrova og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, artikel 5 samt artikel 9, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle⁽¹⁾, da den ikke beskytter alle vilde fuglearter, der har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa, og hvis beskyttelse er fastsat i dette direktiv, og da betingelserne for at indføre undtagelser til det i direktivet fastsatte forbud ikke er blevet korrekt fastlagt.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Polen har ikke gennemført artikel 1 i direktiv 2009/147 korrekt, eftersom den ikke har omfattet de vilde fuglearter, der har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa, i beskyttelsen. I henhold til nationale bestemmelser er det alene de fuglearter, der er registreret på polsk område, og som er anført på listen i bilag I og II til Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (miljøministerens bekendtgørelse af 28. september 2004 om beskyttede vildtlevende dyrearter)⁽²⁾, der er omfattet af beskyttelsen.

Republikken Polen har ligeledes ikke gennemført artikel 5 i direktiv 2009/147 korrekt, idet den foranstaltning, der forbyder opbevaring af tomme æggeskaller og besiddelse af fugle af arter, som det er forbudt at jage og indfange, kun finder anvendelse på de fuglearter, der er registreret på polsk område.

Desuden har Republikken Polen foretaget en ukorrekt gennemførelse af artikel 9, stk. 1, i direktiv 2009/147, hvilket begrundes således: Republikken Polen har for det første i Ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (lov af 16. april 2004 om naturbeskyttelse)⁽³⁾ gjort det muligt at indføre undtagelser af andre grunde end dem, der nævnes i artiklen, for det andet overskrider bestemmelserne i naturbeskyttelsesloven rækkevidden af betingelsen i direktivets artikel

9, stk. 1, litra a), tredje led, angående forebyggelse af omfattende skader på afgrøder, besætninger, skove, fiskeri — og vandområder, for det tredje indfører miljøministerens bekendtgørelse om beskyttede vildtlevende dyrearter en undtagelse, som ikke er anført i direktivets artikel 9, stk. 1, og som vedrører tiltag ved den rationelle drift af et landbrug, et skovbrug eller et fiskeri, for det fjerde indfører nævnte bekendtgørelse en generel undtagelse, som ikke er forenelig med direktivets artikel 9, stk. 1, og som vedrører skarv (*Phalacrocorax carbo*) og gråhejre (*Ardea cinerea*), der forekommer i fiskedamsområder udlagt som opdrætsområde.

Endelig har Republikken Polen ikke gennemført artikel 9, stk. 2, i direktiv 2009/147 korrekt, hvilket begrundes således: For det første har den ikke i national lovgivning indført en kontrolforpligtelse med hensyn til de fastsatte undtagelser, for det andet fastlægges risikovilkårene ikke i national lovgivning for så vidt angår nævnte undtagelser, for det tredje har den ikke fastsat anvendelsesvilkår for den generelle undtagelse i henhold til direktivets artikel 9, stk. 2, med hensyn til skarv (*Phalacrocorax carbo*) og gråhejre (*Ardea cinerea*), der forekommer i fiskedamsområder udlagt som opdrætsområder, og som er anført i bilag II til miljøministerens forordning om beskyttede vildtlevende dyrearter.

⁽¹⁾ EUT L 20, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. 2004, Nr. 220, Poz. 2237.

⁽³⁾ Dz.U. 2004, Nr. 92, Poz. 880, med senere ændringer.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 28. april 2011 — Eric Libert, Christian Van Eycken, Max Bleecx, Syndicat national des propriétaires et copropriétaires (ASBL) og Olivier de Clippele mod Gouvernement flamand

(Sag C-197/11)

(2011/C 211/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eric Libert, Christian Van Eycken, Max Bleecx, Syndicat national des propriétaires et copropriétaires (ASBL) og Olivier de Clippele

Sagsøgt: Gouvernement flamand

Intervenient: Collège de la Commission communautaire française, Gouvernement de la Communauté française og Conseil des ministres

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 21, 45, 49, 56 og 63 TEUF samt artikel 22 og 24 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, der ændrer forordning (EØF) nr. 1612/68 og ophæver direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for ordningen ifølge Bog 5 i regionen Flanderns dekret af 27. marts 2009 om visse retningslinjer vedrørende fast ejendom, som har overskriften »At bo i din egen region« (Vivre dans sa propre région/Wonen in eigen streek), og som i visse såkaldte mål-kommuner betinger overdragelsen af grunde og bygninger, der er opført på grundene, af, at erhververen eller lejeren godtgør at have en tilstrækkelig tilknytning til disse kommuner i den i dekretets artikel 5.2.1, § 2, omhandlede forstand?

⁽¹⁾ EFT L 158, s. 77.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Regionale di Milano (Italien) den 2. maj 2011 — 3D I Srl mod Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

(Sag C-207/11)

(2011/C 211/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Regionale di Milano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: 3D I Srl

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 2, 4 og 8, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater⁽¹⁾ til hinder for en medlemsstats lovgivning, eksempelvis artikel 2, stk. 2, i lovdekret nr. 544 af 30. december 1992 hvad angår Italien, hvorefter et indskud eller en ombytning af aktier giver anledning til, at det indskydende selskab beskattes af kapitalgevinst vedrørende indskudstransaktionen svarende til forskellen mellem de oprindelige omkostninger til erhvervelse af de indskudte aktier eller selskabsandele og deres markedsværdi, medmindre det indskydende selskab opretter en særskilt reservefond i det respektive skattemæssige regnskab af samme omfang som den ved indskuddet opnåede kapitalgevinst, i et tilfælde som det foreliggende?

⁽¹⁾ EFT L 225, s. 1.

Appel iværksat den 29. april 2011 af Internationaler Hilfsfonds e.V. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 24. marts 2011 i sag T-36/10, Internationaler Hilfsfonds e.V. mod Kommissionen

(Sag C-208/11 P)

(2011/C 211/27)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Internationaler Hilfsfonds e.V. (ved Rechtsanwalt H. Kaltenecker)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Kongeriget Danmark

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- De omtvistede retsakter annulleres, og der træffes endelig afgørelse i sagen. Subsidiært hjemvises sagen til Retten til fornyet behandling.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten er en tysk ikke-statslig organisation, som er aktiv inden for området for humanitær bistand. Retstvstens baggrund er aftalen »LIEN 97-2011«, som appellanten har indgået med Kommissionen om medfinansiering af et medicinsk støtteprogram i Kasakhstan. Aftalen og programmet blev — efter appellants opfattelse med urette — ensidigt opsagt af Kommissionen i oktober 1999.

Appellanten har siden opsigelsen af aftalen søgt at få fastslået, hvilke grunde der har foranlediget Kommissionen til at afbryde programmet, som efter appellants og regeringen i Kasakhstan opfattelse er vigtigt og som blev påbegyndt med gode resultater. Appellanten har mistanke om embedsmisbrug og har derfor under flere procedurer, ved Den Europæiske Ombudsmand og Unionens retsinstanter, forsøgt fra Kommissionen at få aktindsigt i alle de pågældende dokumenter på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i dokumenter (herefter »forordning nr. 1049/2001«). Kommissionen har givet afslag på fuldstændig aktindsigt.

Appellen er iværksat til prøvelse af Rettens kendelse, hvorved denne afviste appellants annulationssøgsmål, som var rettet imod Kommissionens beslutning af 9. oktober 2009, i hvilken denne på ny havde afslået at udlevere alle dokumenterne, og hvorved appellanten også blev pålagt at betale sagens omkostninger. Appellanten gør gældende, at Retten har beregnet og fortolket søgsmålsfristen forkert.